

Újra lesz János vitéz a Nemzetiben

2014. március 7.

Vidnyánszky Attila rendezésében mutatja be Petőfi Sándor elbeszélő költeményének színpadi változatát a Nemzeti Színház március 7-én. Az előadásban a budapesti színművészeti negyedéves és a kaposvári egyetem másodéves hallgatói is fellépnek.

Vidnyánszky Attila elmondta: Petőfi költeménye régi nagy szerelme, a legnagyobb világirodalmi alkotásokkal azonos szinten megírt mű. Már Debrecen is meg akarta rendezni, de idő szűke miatt végül az elbeszélő költemény alapján írt Kacsóh Pongrác-daljátékot mutatták be az operatagozattal.

Zsigmond Emőke és Mátray László a János vitéz c. előadásban
(fotó: Puskel Zsolt)

reménykedik, hogy az előadás családi színházzá válik és együtt lesz érdekes gyerekek és felnőttek számára is.

Az előadás első gesztusaként a fiatalok és a gyerekek leporolnak egy tulipános ládát, a szereplők ebből bújnak elő és elindul a közös történetmesélés, megelevenedik Petőfi 1844-ben írt elbeszélő költeménye.

A János vitéz c. előadás egyik jelenete (fotó: Puskel Zsolt)

a fiatal színészek elképesztő utat jártak be és ebben "irgalmatlan" munka van.

Vidnyánszky Attila kitért arra, hogy a zene mindig meghatározó része előadásainak, hasonlóan fontos, mint a szó és a képi világ. Mint mondta, a zene összetett munka eredménye: az alapötlet az volt, hogy a folklórból indulnak ki és ez alakul át dzsesszes feldolgozássá, klasszikus zenei variációvá. Mint fogalmazott, az előadás "nekirugaszkodás": a folklórt vagy a néptánc gesztusrendszerét alapul véve eljutnak valahova.

Mint mondta, Petőfi műve összetettebb, mélyebb rétegeket érint meg, más dimenziókat nyit meg, mint Kacsóh Pongrácé. „Ez egy fantasztikus beavatási szertartás, megmerülés” - fogalmazott, hozzátéve, hogy a darab nyelvezete - a metaforák, rímek, szimbólumok - gyönyörűek, „minden sorába szerelmes az ember”.

Arról beszélt, hogy a János vitéz fantasztikus lehetőség a családi színház megteremtésére és arra, hogy hozzá közel álló nyelven, gesztusrendszerben, zeneiségben meg lehessen fogalmazni mindazt, amit fontosnak érez a világban. Mint mondta, abban

A produkcióban színművészeti egyetemi hallgatók - a budapesti színművészeti negyedéves és a kaposvári egyetem másodéves hallgatói, Vidnyánszky Attila osztálya - vesznek részt, akik számára ez lesz az első jelentős bemutatkozás. A rendező szavai szerint az előadás arról is szól, hogy ők is beavattatnak most a színházba. Az egyetemisták és az előadásban játszó gyerekek is az élet kapujában, az elején „toporzékolnak” és nekik se mindegy, hogy milyen úton indulnak el. A történet rajtuk keresztül mesélve még sokrétűbbé válik - jegyezte meg a rendező.

„Gyümölcsöző munka, izgalmas együttlét volt” - mondta, hozzátéve, hogy

Mátray László a János vitéz c. előadásban (fotó: Puskel Zsolt)

A rendező szerint Petőfi arról beszél, hogy érdemes hűnek lenni, tisztának maradni, szívünk szerelmét megőrizni és nem csalni, nem feladni elvünket, szerelmet. Magunkon túl lépve legyőzni a sötétség birodalmát is akár, eljutni valahova, ahol megjutalmaztatunk.

„Ezt a gondolatot próbáltam meg erőteljesen képviselni a darabon belül és ezentúl azt mondom - többek között a diákokon keresztül - hogy mindnyájunkban itt van Petőfi, Iluska és János vitéz, mindnyájunkban ott lakik a lehetősége, ott van a lelkünk mélyén ez a tiszta mag” - mondta Vidnyánszky Attila.

Az előadásban János vitézt vendégként Mátray László, a sepsiszentgyörgyi Tamási Áron Színház művésze játssza. Szücs Nelli és Varga József színművész mellett huszonhat budapesti és kaposvári színészhallgató játszik a darabban. A produkció koreográfusa Berecz István, a darab díszlet- és jelmeztervezője Olekszandr Bilozub.

Fidelio